



CA LA MEUCA

CAPÍTOL DIVUITÈ... DE LA SÈRIE O SECRETARIO SONDADO

Felicidades cariño. Que pases un día muy feliz con tus chicas...

Tita, reina, ni es mi santo, ni mi aniversario, ni tengo nada q celebrar.

Durant una bona estona el Whats App, encara que a la part alta de la pantalla consta que Tita està escrivint, no surt cap comentari.

Es más puta que las gallinas, remuga la Madame mentre escalfa unes mandonguilles congelades.

Uy, cariño, perdona, es que andamos tan atareadas por aquí que se me ha corrido el mes.

Y como es que tenéis tanto alboroto, el Mobile aún no ha comenzado...

Hay mesa negociadora. Viene el Sánchez.

Pero falta + tiempo.

La poli ya está aquí, revisando cloacas y cuando acaban, ya sabes. Un no parar. Me encanta la Poli.

Y después decís q España os roba.

¿Tas de mala leche? respon la cosineta de Barcelona.

¿Cómo voy a estar? Aquí no viene nadie... y las niñas se me están adelgazando de pena.

Si quieres te busco local en Barcelona y hacemos una franquicia.

No te pongas tan chula Montserratita (Montserratita només li diu quan està empenyada). Madrid es mucho Madrid y aún tenemos toda la corte. La del faraón será, están todos momificados y ya ni se acuerdan de lo que significa cardar.

Pero la mente les bulle,

supieras lo que les piden que hagan las niñas. Que imaginación tiene la monarquía, hija, no como los payeses q tenéis ahí.

Arrimadas tiene razón, la independencia separa las familias. Con lo bien que nos hemos llevado siempre y con lo que yo me quería a tu mami.

Pues deja ya de hacer política.

Bueno, vale. ¿Quieres un préstamo?

No! Voy a resistir lo que convenga. He enviado folletos a todos los de Teruel existe. Ya verás cuando se enteren que nosotras también existimos.

Pero es que solo tienen a uno, cariño.

La puta. Me confundí con Ciudadanos.

Esos tienen más, pero casi todo mujeres guapísimas y no creo...

Entra Sónsoles a la cuina. Arriba de casa tota pintadeta i fresca. Ve a fer la seva mitja jornada. La Madame mentre es baralla amb el mòbil, se la mira.

Si quieres un café, vale, pero si pretendes trabajar, mejor te cojas el Ave y vayas a Barcelona.

La Madame escriu: Te dejo Tita, Me duelen los dedos de tanto buscar las letras. Y tranqui, que ya vendrá el día de las fuerzas armadas.

Me parece q este año se hará en Girona, para q pueda venir el rey.

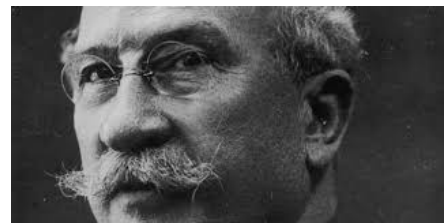
Sin os lleváis a las fuerzas armadas, os pongo una querella en el Tribunal Constitucional. Cambio y cierro.

TO BE CONTINUED



HUMANOTECA

EL SEGLE DE LA MARMOTA



Portada del diari madrileny ABC l'any 1931. Alejandro Lerroux: "La gran fórmula para fortalecer la España imperial es hacer que los catalanes se peleen entre ellos, olviden quienes somos el enemigo y renieguen de su catalanidad".

¡A por ellos oe, a por ellos oé! Cant popular espontani corejat als pobles de les Espanyes quan les forces de la Guàrdia Civil, es desplaçaven a Catalunya per reprimir el Referèndum.

En els darrers cent anys, Espanya es repeteix com l'all, la única diferència és que ara fa una mica més de pudor.

Bueno, pues vale, pues adiós.

LA LLUFA



UN TERÇ DELS CATALANS, A L'ATUR

A Catalunya continua creixent la inseguretat econòmica i social. A Figueres, nord del país, Maria, 56 anys, alterna contractes temporals amb períodes de desocupació, igual que el seu fill Toni de 25 anys. Pel Manel, treballador en una deixalleria a Reus, sud del país, el futur és incert i en diverses ocasions han tancat gairebé la porta. A Barcelona, Jose Juan, un pensionista de 70 anys engloteix amb el lloguer més de la meitat de la seva pensió de 900 euros. I la llista és interminable a tots els nivells...

La inseguretat econòmic-social catalana és extrema i cada vegada hi ha més treballadors i jubilats que viuen en condicions precàries. Les classes mitjanes catalanes també veuen les seves condicions de vida degradades i una part, cada vegada més gran, mostra la seva creixent desconfiança en els partits d'una part votant els extrems, de l'altra deixant explotar la seva ira-pacífica als carrers durant els anys de les grans mobilitzacions del Procés per la Independència.

Amb la crisi econòmica es va passar de situacions personals difícils a una inseguretat social generalitzada, pera una tercera part dels catalans. Potser és el moment de recordar quan Margaret Thatcher, a l'octubre del 1987, va pronunciar aquestes paraules: "No hi ha societat", la societat no existeix! Des de llavors, el seu missatge ha estat explotat per les classes dominants occidentals. I es tradueix en una gran secessió del món des de dalt que, en abandonar el bé comú, submergeix els països occidentals en el caos de la societat relativa. El divorci social entre la part superior i la part inferior ens porta a una nova realitat: Ja no hi ha més societat del benestar! La crisi de representació política, l'atomització dels moviments socials, la urbanització de la burgesia, l'empobriment de les classes treballadores i la communitarització són signes de l'esgotament d'un model que ja no construeix societat. L'onada populista que travessa el món occidental és només la part visible de la crisi de les classes treballadores que acabarà per obligar "als de dalt" a unir-se al moviment real de la societat o a desaparèixer en una mort anunciada.

En aquest sentit els beneficis anunciats pel Banc de Sabadell, de 134% per l'any 2019, concreten la violència econòmica actual. Fins quan la gent ho podrà suportar?

Per aquesta ceguera social tan descomunal, per aquest regust a dreta cínica, tenim el gust de concedir-li la Llufa d'OR. Que la gaudeixi mentre pugui.